

силни очи,

Драгомиръ. / Влѣзалъ, покланя се се и застава съ почитание/

Иниманъ. Извикахъ те, мой първи полководецо, да разбере какъ е нашата войска.

Драг. / Едва прикрива възмущение/ Сега вече мога да разчитамъ, че нашата войска е она, която спечели побѣдѣ при "Скалитъ".

Иниманъ. Кои сѫ причинитѣ, по които въ последно време трѣбваше да се отстъпва?

Драг. Слѣдъ движението на Богомилитѣ азъ намѣрихъ войската разбитена. Съ такава войска, макаръ, че при Бривинитѣ би могло да се порази врага, азъ дадохъ заповѣдъ за отстъпление, защото можеше да бъдемъ разбити. Тамъ започнахъ организиране на войската и въ бавното отстъпление успѣхъ да създамъ онова, което ми липсваше.

Ини. / нетърпеливо/ И сполучи ли?

Драг. Вървамъ, че имамъ войска, на която мога да се довъря....

Ини. Отъ тогава вече седмица. Защо не опита, за да може....

Драг. Тъкмо когато плана за нападение бѣше готовъ разбрахъ, че е късно.

Ини. Какъ късно?

Драг. Вѣстията, че ти си пратилъ хора при Мурада за миръ бѣше пустната между войската.

Ини. Какъ?—Вѣстията бѣше отправена само за тебе.

Драг. Вѣстителя я съобщилъ на Владислава, защото азъ бѣхъ по прозѣрка на ~~постоветѣ~~. И до като азъ се завърна всички знаяха тайната. / Съ болка/ Тъкмо въ деня, когато бѣхъ приготвилъ всичко да дамъ голѣмото сражение!

Ини. / негнать/ Тѣй!

Драг. Постоветѣ бѣха на мѣстата си; прѣгледахъ войскитѣ си; цѣла нощъ обгледвахъ мѣстата прѣдъ които трѣбваше да минемъ.... И нѣслѣхъ: прѣдъ деня една почивка; а здраче ли се съ едно ура да прѣгазимъ лагера на противника. Самъ азъ цѣхъ да бъда на мочилата до прохода, гдѣто трѣбваше да се одръпне врага.... Изненаданъ той цѣле да бѣде изтрѣбенъ до кракъ.....

Ини. / Само въздъхва/

Драг. / Съ увлечение/ ... И вече виждахъ побѣдата окриля войската ни. Въ душа ми почна да се взема нѣщо топло, надеждно, сяко тѣй както при "Скалитъ". Още малко и дѣлата бѣше,.....

Ини. / Сломенъ/ Така!

1. На не е м
мало нѣщо
нашъ?